

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

03/2025

Rozhovor s Davidem Sazimou -
členem Hradní stráže

Rozhovor s Annou Karlíkovou

Rozhovor s Tomášem Smetanou

Aktuality ze školy

Tanec

Kvíz pro nejmenší

Austrálie

Škola

klíč k budoucnosti

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Úvodník

Milí čtenáři,

o tom, že začalo jaro, nemůže být sporu. No a o tom, že se v aktuálním čísle našeho časopisu **BALAnews** opět dozvíte spoustu zajímavostí, také ne. Vypravili jsme se do Austrálie, nově i na taneční parket, vyzpovídali jsme zajímavé osobnosti. Prostě jako vždy. 😊

Užívejte si a čtěte **BALAnews** !

Linda Příbylová
šéfredaktor

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Obsah

Interview	4	Detektivka	32
Anna Karlíková	4	Detektivní klub holek pátraček	32
Tomáš Smetana	6	Pro nejmenší	35
Aktuality ze školy	9	Omalovánka	35
Bláznivé pátky	9	Společenská rubrika	36
Volejbalový turnaj	10	Den Austrálie	36
Pangea	11	Latinsko-americký tanec	37
Povolání	12	Sport	40
David Sazima – hradní stráž	12	Sporty v Austrálii	40
Cestování	17		
Austrálie	17		
Významná města	18		
Zajímavosti	21		
Mount Kosciuszko	23		
Australská kuchyně	25		
Recept	27		
Nebezpečná zvířata	28		
Doprava	30		
Kam příště	31		

Jaké to je učit v Portugalsku? To vám přiblíží paní učitelka Anna Karlíková.

Jak dlouho tady učíte?

Ted' tady pracuji od 1. února, čili necelé 3 měsíce, ale dříve jsem tu pracovala dva školní roky.

Víme, že jste strávila nějaký čas učením v zahraničí. Kde to bylo?

Pracovala jsem dva roky v hlavním městě Portugalska – v Lisabonu. Byla jsem ve škole Salesianos de Lisboa. Je to soukromá katolická škola řádu Salesiánů.

Já a moje kolegyně angličtinářky 5. a 6. tříd

Budovy a hřiště pro II. stupeň a technické a administrativní zázemí školy

Jaké škola je podle Vás lepší?

Na to je těžké odpovědět. Obě dvě školy mají svá pro a proti. Předně byla lisabonská mnohonásobně větší – nebylo vůbec neobvyklé mít 8 paralelních tříd

(například 6.A – 6.H). Díky tomu nebylo vůbec jednoduché poznat větší část dětí navštěvující školu. Nicméně to také znamenalo, že měla škola mnohem větší prostory a vybavení k použití – jako například i vlastní bazén, keramickou dílnu, divadlo ...

Jakým jazykem jste se tam domlouvala?

Domlouvala jsem se tam prakticky výhradně anglicky. Portugalsky jsem se sice učila, ale je to opravdu náročný jazyk. Takže kdykoliv jsem si chtěla popovídat nebo vyučovat, jiná možnost než angličtina nebyla.

Jsou nějaká pravidla ve školství jiná u nás než v zahraničí? Rozdílného toho bylo více. Například má školní rok 3 semestry místo našich 2 pololetí. Děti chodí do školy až v polovině září a končí se v polovině června. Výuka také začíná později, je to různé podle věku, ale nejstarší děti začínají skoro až v 9 hodin. Nicméně i ti nejmenší mají každý den vyučování do 15:30, ti nejstarší až do 16:30 hodin. Co mě ale asi nejvíce zaskočilo, bylo, že nejlepší známka je v Portugalsku 5 a naopak jedniček se děti nejvíce bojí. Každou přestávku děti tráví venku, kde ze všeho nejraději hrají fotbal, a to i když prší nebo je velké vedro.

(Julie Poláková 7.D)

Moje štěně – Flofinho (v portugalsčině to znamená "roztomilouš")

Vrátila byste se tam?

Určitě ne v blízké době, ale já nikdy neříkám nikdy. Moc se mi tam líbilo a mnoho lidí se tam stalo mými přáteli.

A z jiného soudku .. Jaké jsou Vaše koníčky?

Můj hlavní koníček je momentálně moje štěně, se kterým trávím drtivou většinu mého volného času. Jinak se ráda čtu knížky, koukám na speedruny a hlavně hrozně ráda hraji deskové hry.

Máme moc rádi, když se dozvíme o tom, jak jsou absolventi naší školy úspěšní. A jedním z nich je i loňský deváťák Tomáš Smetana, kterého si jistě řada z vás pamatuje. 😊

Jak se ti zatím líbí na střední škole? Byl přechod ze základky těžký?

Tak na nové škole je to docela dobré. Nové prostředí, noví lidé, nové předměty, ale po chvíli si zvyknete. Samozřejmě přechod na jinou školu je těžký, ale taky záleží, jak pro koho. Někdo vyloženě odejít chce, někdo ne. Já to měl 50 na 50. Jak jsem zmiňoval, je to těžké – nové prostředí atd., ale za nějakou dobu jste rádi.

Na kterou střední školu ses vlastně dostal a proč sis ji vybral?

Jsem na SOU Slaný, jelikož jsem bohužel nezvládl přijímačky, tak jsem na to doplatil. Hlásil jsem se na sportovní management v Praze, ale neuspěl jsem. Tím chci i říct, že učňák není špatný. Většina ho odsuzuje, protože je to „učňák“, ale dneska řemeslo je velice důležité – možná i víc než sedět za stolem s papíry... To mi věřte.

Co ti ze základky nejvíc chybí? A na co vzpomínáš nejradši?

Co mi ze základky chybí? Kámoši ani ne, s nimi se vídám docela často, ale co mi chybí, jsou učitelé. Také mi chybí školní turnaje, jelikož na naší škole jich moc není a není to

zábava. Také mi chybí jídelna – byla vždy sranda a i chutnalo.

O víkendu jsi vyhrál důležitý florbalový turnaj – gratulujeme! Můžeš nám o tom něco říct?

Ano, mockrát děkuji – je to zážitek. MČR jsme hráli v Mladé Boleslavi. První čtvrtfinále jsme hráli proti Olympu, první zápas jsme vyhráli 3:2. Poštěstilo se mi a zápas jsem sám rozhodl a pomohl tak týmu v dalším zápase k postupu do semifinále, kde jsem byl i zvolen hráčem utkání. Další na řadě byli Bulldogs Brno v semifinále. Tam jsme to ale nezvládli a prohráli. Na to jsme hráli o 3. místo proti Tatraru Střešovice. Na to jsme byli namotivovaní víc než kdokoliv jiný, jelikož před 2 lety nás porazili v Brně na MČR, kdy jsme také proti sobě hráli o 3. místo – prohráli jsme v prodloužení. Cíl byl jasný – vyhrát bronz. Byl to unikátní a životní zápas. Nastupoval jsem v první lajně a pro mě to hodně znamenalo. Bylo to napínavé až do poslední sekundy, kdy zápas šel do prodloužení. Vstoupil jsem se svými spoluhráči na hřiště, vedu balonek a z naší poloviny nahrávám spoluhráči k polovině soupeře. Míček se

odrazí do rohu hřiště, náhle se míček zjeví před soupeřovou brankou a spoluhráč chladnokrevně střílí gól. Všichni jsme běželi k tribuně za rodiči a fanoušky – emoce, skákání a radování, to bylo nejhezčí. Přísahám, větší radost jsem nikdy předtím nezažil. Mít medaili z MČR ve florbalu byl můj sen a teď mi visí v pokoji... wow.

Jakou zastáváš roli ve vašem týmu?

Já se považuji za lídra v týmu. Samozřejmě každý v týmu má nějakou svoji roli, kterou musí splňovat. Já cítím, že dost podporuji spoluhráče, když jsou nejtěžší chvíle. Ano, není to vždy 100 %. Měl jsem momenty, kdy jsem se neudržel a byl našťvaný, uražený a neplnil svou roli. To ale ke sportu patří a z chyb se učíme.

Co tě na florbalu nejvíc baví a jak dlouho už ho hraješ?

Na florbale mě nejvíce baví to, že je to týmový sport. Radost, těžké chvíle i ty nádherné. Florbal hraju 12 let, také hlavně kvůli rodině, která mě 100% podporuje a bez které bych nebyl tam, kde jsem. A doufám, že i další roky se tomuto sportu budu věnovat.

Máš nějaký sportovní vzor nebo sen, kam by ses chtěl ve florbalu dostat?

Můj sportovní vzor je ovšem Cristiano Ronaldo. Přímo z florbalu je to Filip Langer – top florbalista na top úrovni. Můj sen je samozřejmě být v reprezentaci, případně v mužském „áčku“ a při nejlepším ve Švédsku nebo Finsku. To jsou země s nejlepšími týmy na světě.

Co bys vzkázal mladším spolužákům na základce?

Neposlouchejte ty, kteří vám nevěří... Běžte za svým snem, cílem, a věnujte se jim na 100 %. Žiješ jenom jednou.

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Ze školy

Bláznivé pátky

V dubnu jsme absolvovali již skoro tradiční bláznivé pátky.

4. 4. 2025 – Pátek bláznivých účesů

11. 4. 2025 – Pátek bláznivých ponožek a botiček

25. 4. 2025 – Bláznivý pátek pyžamovo – županový

Nechte se překvapit, co vymyslíme příští rok. 😊

Volejbalový turnaj – obvodní kolo Praha 9

Naše škola hostila Volejbalový turnaj – obvodní kolo Praha 9. Všechny zápasy byly velmi zajímavé, pokud jste tam byli, můžete to sami potvrdit. Všechny týmy hrály výborně a děkujeme jim za účast.

A jak jsme uspěli my?

Náš tým ve složení Andrej Tymko, Jaroslav Ryjáček, Hugo Struček, Jakub Čížek, Andrej Malý a Matěj Filz zvítězil. 😊

Umístění:

1. ZŠ na Balabence
2. ZŠ Kbely
3. ZŠ Špitálská

(Vendelín Mačák, 6.B)

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Ze školy

Pangea

Gratulujeme Nicolasovi Sebastienovi Pauříkovi ze 7.D, který se umístil v matematické soutěži Pangea na krásném 40. místě v konkurenci téměř 14 tis. účastníků z celé České republiky. Držte mu pěsti 9.6.2025, kdy se zúčastní finálového kola na Fakultě strojní ČVUT v Praze.

Pangea
Matematická soutěž
Meridian matematický spolek
Frýdlantská 1350/1
182 00 Praha 8

2025
www.pangeasoutez.cz
pangea.cz@gmail.com
+420 775 581 518

CERTIFIKÁT

40. místo
z 13817 účastníků v ČR

Nicolas Pauřík

7. ročník

Základní škola a Mateřská škola Na Balabence

Praha 9, Hl. m. Praha

kraj
na 22. místě z 2862

škola
na 1. místě z 4

za tým Pangea
Marek Kříž
ředitel soutěže

Perrott Hill
BRITISH SCHOOL - PRAHA

NÁRODNÍ MUZEUM

SKUPINA ČEZ

NADACE ČEZ

ZOO PRAHA

ČESKÁ MATEMATICKÁ SOUTĚŽ

CASIO

KATOLY HOMES

The Kellner Family Foundation

iQ LANDIA

KAZDA

AMOS vision

UČITEL MATEMATIKY

SVĚT SLÁVY

ČVUT
ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ

SENÁT
PARLAMENTU

SCIENCE 21

Dnes se dozvíme něco o důležité a možná nebezpečné práci – vyzpovídali jsme pana Davida Sazimu – člena hradní stráže.

Co Vás přivedlo k práci u hradní stráže?

Jako malý jsem chtěl být profesionální sportovec. Můj sen byly Olympijské hry. To se každému bohužel nepodaří a já nebyl výjimkou. Jako plán „B,, jsem chtěl pracovat jako učitel. To se mi na krátký čas splnilo. Bohužel platové podmínky v té době byly opravdu velmi špatné, tak jsem musel přejít k plánu „C,, a to byl policajt, hasič nebo voják. Od výchovy mých rodičů jsem věřil v jistotu

a stabilitu ve státním zaměstnání. No a díky mé dobré fyzické kondici jsem se rozhodl tedy pro armádu. Byly zde i nejlepší platové podmínky a po zjištění informací se mi nejvíce zalíbila práce u hradní stráže. Vlastně jsem o hradní stráži přemýšlel už delší dobu. Viděl jsem kdysi reklamu v metru a zalíbila se mi ta reprezentativní složka, uniformy a dojem, který od vojáků hradní stráže vyzařuje.

Musel jste splnit nějaké určité požadavky?

Požadavky jsem splňovat musel. Každý uchazeč o práci v armádě musí projít zdravotní, fyzickou a psychickou zkouškou. Poté tříměsíčním vojenským výcvikem ve Vyškově. Také jsem musel mít minimálně středoškolské vzdělání zakončené maturitou.

Zdravotní zkouška byla opravdu důsledná. Pamatuji si, že jsem v nemocnici byl zhruba 10 hodin. Prošel jsem snad každé oddělení. Zubaře, kardiologii, plicní, ortopedii, oční, ušní, krční ... no prostě vše na co si jen vzpomenete. Fyzická zkouška byla pro mě hračka. Běžel se běh na 12 minut (Cooperův test). Prostě běžíte 12 minut a musíte doběhnout co nejdál. Dále pak silová část. Tam děláte kliky po dobu 30 vteřin, takže

musíte jet opravdu rychle. Stejně tak sed-leh. Ten se jede naplno 60 vteřin. Nejvíce lidí skončí na psychickém testu. Zde děláte rychlostní logický test. Je to obdoba IQ testu, který prověří celé spektrum vaší osobnosti. Trvá přibližně hodinu možná i déle. Dále pak je pohovor s psychologem, který vám řekne výsledky a sám si vás prověří. Tyto požadavky jsou potřebné ke vstupu do armády. Vojenský výcvik ve Vyškově trvá 3 měsíce. Zde se vyučuje teorie i praxe. Je zde kladen důraz na morálku, vědomosti a kondici. Učí se zde snad úplně vše. Výcvik je velmi náročný opravdu pro každého. Každý si tady totiž sáhne na dno. Někomu vadí fyzická zátěž, někomu psychická zátěž, někomu nejde učení a někomu vadí ten diskomfort. Ten vadil právě mně. V dešti, v zimě a větru ležet v louži prostě není moc fajn. Maskáče se mi nasákly a já v nich musel

dál fungovat ještě několik hodin. Pamatuji si, že jsem byl dost naštvaný. Vtipné bylo také to, že nás během dne opravdu hodně unavily, makaly jsme celý den. Silovku, kardio, nejhorší byl přesun raněného, kde jsme museli kolegu vzít na ramena a jít s ním určitý úsek. Pochody s plnou polní nebo běh se zátěží. A po tomto všem na noc jít na učebnu a učit se teorii. Půlka třídy usínala a zde se mi poprvé v životě stalo, že jsem usnul během psaní zápisků do sešitu. Prostě máte napsanou část věty a

najednou není dopsaná a je vidět jak vám propiska sklouzla během usnutí někam dolu 😊 Hradní stráž má však ještě podmínku tělesné výšky - 178 až 188 cm. A také musíte splnit BMI (body mass index). Nesmíte mít nadváhu. Když už ale u hradní stráže jste a normálně pracujete a ztloustnete, tak to nikomu nevadí 😊. Za 9 let mého služebního poměru u hradní stráže jsem nezažil kontrolu na BMI nebo IQ test. Jediné, co musíme plnit, je každý rok fyzické přezkoušení a test znalostí, který se týká konkrétně práce u hradní stráže.

Jak vypadá Váš běžný pracovní den?

Můj běžný pracovní den u hradní stráže má 28 hodin. Ano 28. Služba nám začíná ráno v 9:00. To znamená, že mám zabalené věci na 28 hodin, jsem oblečený v maskáčích a jsem nastoupený s celou četou na ranním nástupu. Odjíždíme autobusem z kasáren na Loretánskou ulici, kde sídlí velitelství hradní stráže. Tam následuje příprava do služby a BORO (Bojové rozdělení). Prostě briefing, kde se řeší aktuální informace. Kde se co děje, jestli se něco stalo nebo změnilo od poslední služby. Dále pak interní informace, které nemohu sdělovat.

Pak se převlékáme a ve 12:00 je na prvním nádvoří Pražského hradu velké slavnostní střídání. Stará stráž opouští Hrad a nová přichází a na 24 hodin ho bude střežit. Přímo na Pražském hradě se tedy nachází strážnice, kde vojáci stráví 24 hodin. Po celém Hradě jsou takticky rozmístěna stanoviště, kde voják chodí a hlídá danou část. Jedno z těchto stanovišť jsou také budky před hlavním vchodem na první nádvoří. Tam stojíme v uniformě hradní stráže a nesmíme se pohnout. Zde se vojáci střídají po hodině. Tato hodina, kdy vojáci stojí v pozoru bez možnosti se pohnout, je dost nepříjemná. Takhle se na stanovištích střídáme 24 hodin dle rozpisu. Celý den a celou noc je tedy Hrad střežený sedm dní v týdnu a 12 měsíců v roce.

Druhý den ve 12 hodin je opět slavnostní střídání a stráž opouští Hrad. Jdeme se převléct a opět autobusem jedeme do kasáren. Ukončení služby je ve 13 hodin. Naše služba tedy trvá 28 hodin.

Po službě má naše parta volno 3 až 5 dní. V tomto volnu však máme občas výcvik nebo zajišťujeme reprezentační akce, které se týkají státních návštěv u pana prezidenta.

Co je na této práci nejnáročnější?

Nejnáročnější u této práce je pro mě určitě nedostatek spánku ve službě. Slovy ani nedokážu popsat, co se občas děje s hlavou nebo tělem, když o pauze na 2 hodiny usnu a pak se probudím, musím jít ven na 2 hodiny a musím tam fungovat na 100 %. Na vojáka se klade vysoká míra zodpovědnosti neboť u sebe máme

střelné zbraně a musíme být 100% připravení. Je to opravdu náročné a po několika letech u hradní stráže se mi dost rozhodil biorytmus. Co ještě musím bohužel zmínit jsou někteří nadřízení, se kterými je občas dost náročná komunikace a plnit jejich rozkazy je velmi náročné.

Co mě naopak baví, je různorodost práce. Máme výcviky, střelby, reprezentační akce po celé republice. Také vznešenost naší práce. Máme buď maskáče, které budí respekt nebo uniformu, která vypadá skvěle a dovolím si říct, že je to nejkrásnější uniforma v České republice. Prostředí Pražského hradu a zámku v Lánech pro výkon služby také není špatné. Líbí se mi jak na nás lidé koukají a turisti jsou z nás občas opravdu v úžasu. Nesmím zapomenout na partu kolegů, kteří jsou zde super. Není služba ve které bych se nezasmál. Dále pak také pár benefitů, které máme a plat také není nejhorší.

Jaké je to chránit pana prezidenta?

Chránit pana prezidenta je zodpovědnost, myslím že právě toto nám, hradní stráž, propůjčuje jistý kus již zmiňované vznešenosti. Jsme jediný útvar v České republice, který má tento úkol. I když kolem pana prezidenta musíme chodit po špičkách a musíme vše plnit dle jeho přání, cítím, že je rád, že nás má po svém boku. Do přímého kontaktu se s ním dostáváme často. Jak ve službě tak hlavně na reprezentačních akcích.

Stalo se Vám někdy během služby něco neobvyklého a jak jste případně reagoval?

Během mé 9leté kariéry u hradní stráže se nic extra nestalo. Hrad je všeobecně vnímán jako velmi dobře hlídaný a nikdo si na nás netroufne. ☺ Na Hradě se přes 20 let nevystřelilo (ťuk doufám, že to tak zůstane). Až na maličkosti, kdy jsem musel zařvat na civilistu, který vlezl tam kam neměl. Nebo jsem musel vyvést z Hradu opilce, pochybné existence nebo sociálně slabší jedince. Také se na Hradě řeší drony. Hrad je totiž bezletová zóna. Takže občas musíme najít majitele a předat ho hradní polici. Ano na Hradě je strážnice policie České republiky, která s námi spolupracuje.

Jak reagují lidé, pokud zjistí, že pracujete u hradní stráže?

Lidé reagují v drtivé většině pozitivně. Se zájmem se ptají co to obnáší a že je to super. Jednou jsem dokonce díky tomu získal bydlení, když jsem hledal podnájem. ☺ Dokonce na to letí i holky. ☺

Jaké vlastnosti nebo dovednosti jsou podle Vás pro tuto práci nejdůležitější?

Určitě disciplína, sebekázeň, obětavost, vůle, trpělivost a nebrat si nic osobně. Přeci jen je to služba vlasti a občas je to dost náročné. Také je obrovskou výhodou dobrá fyzická kondice.

Co byste doporučil tomu, kdo by chtěl být součástí hradní stráže?

Určitě bych doporučil jít na vysokou školu UNOB (univerzita obrany). U hradní stráže tomu dávají velkou váhu, jste pak velmi rychle povýšen a koukají na vás velmi dobře. Dále pak určitě sportovat a mít dobrou fyzickou úroveň. Nekladou se zde velké nároky na kondici, ale vám osobně to dost pomůže.

Děkujeme za zajímavý rozhovor. ☺

(Aneta Ženatá, 9.A)

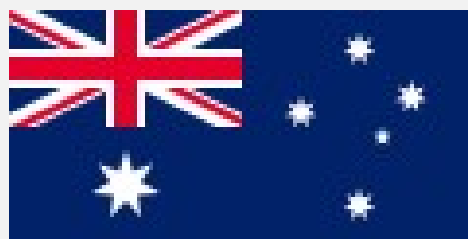
Tentokrát jsme se vydali zase poměrně daleko – až k protinožcům. Věříme, že spoustu věcí o Austrálii znáte, ale určitě stojí za to si je připomenout. A možná se dozvíte i něco nového

Austrálie je fascinující země, která se rozkládá na samostatném kontinentu na jižní polokouli. Je to šestý největší stát světa podle rozlohy, ale zároveň patří k nejméně zalidněným. Její příroda, zvířata i historie jsou jedinečné a nenajdeme je nikde jinde na světě.

Původními obyvateli Austrálie jsou **Aboridžinci**, kteří zde žijí už více než 60 000 let. Jejich kultura je jednou z nejstarších nepřerušovaných kultur na Zemi. V roce **1770** připlul k břehům Austrálie britský mořeplavec **James Cook**, který ji prohlásil za britské území. Od roku 1788 sem začali Britové posílat trestance, a tím začala evropská kolonizace.

Dnes je Austrálie vyspělou demokracií s multikulturní společností. Hlavním městem je **Canberra**, nikoliv známější Sydney, jak si mnoho lidí myslí. Oficiálním jazykem je angličtina a hlavou státu je britský panovník, zastupovaný generálním guvernérem.

Austrálie je známá nejen svou přírodou – například **Velkým bariérovým útesem** nebo pouští **Outback** – ale i svou láskou ke sportu, hudbě, umění a přátelským způsobem života.

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Cestování

Sydney

je největší a nejznámější město Austrálie.

Co navštívit:

Opera v Sydney – slavná budova připomínající plachetnice.

Harbour Bridge – ikonický most s výhledem na město.

Pláž Bondi – ráj pro surfaře.

Melbourne

je kulturní centrum Austrálie, plné muzeí, galerií a kaváren.

Co navštívit:

Federation Square – moderní centrum města.

Královská botanická zahrada.

Uličky s pouličním uměním a graffiti.

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Cestování

Perth

je město na západním pobřeží, daleko od ostatních, ale o to zajímavější.

Co navštívit:

Kings Park – jeden z největších městských parků na světě.

Pláže Cottesloe a Scarborough.

Růžové jezero **Lake Hillier** (výletní cíl poblíž města).

Brisbane

je teplé a slunečné město na severovýchodě.

Co navštívit:

South Bank – park plný zeleně, muzeí a bazénů.

Lone Pine Koala Sanctuary – místo, kde si můžete pohladit koalu.

Výlet na ostrov **Moreton** s písčnými dunami.

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

 Cestování

Adelaide

je město známé svými festivaly, vínem a pohodovým životem.

Co navštívit:

Adelaide Central Market – velké tržiště s jídlem z celého světa.

Hory **Adelaide Hills** – ideální pro výlety.

Vinice v údolí **Barossa**.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...?

V Austrálii žije **více klokanů než lidí** – odhaduje se, že jich je kolem 50 milionů.

Velký bariérový útes je největší korálový útes na světě a je **viditelný i z vesmíru**.

Austrálie má více než **10 000 pláží** – kdybyste každý den navštívili jednu, trvalo by vám to skoro **30 let!**

Australané slaví **Vánoce v létě** – často na pláži, s grilováním místo sněhuláka.

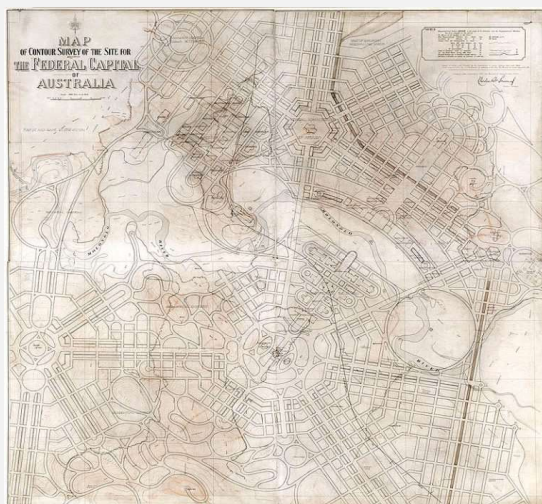
BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Cestování

Vybrali jsme několik významných událostí v dějinách Austrálie, které pro vás možná budou i překvapením.

Město **Canberra**, které se stalo v roce 1908 hlavním městem jako kompromis mezi soupeřícími Sydney a Melbourne, v domorodém jazyce znamená „Místo setkávání“.

Otevření **Sydney Harbour Bridge** v roce 1932 spojil jižní a severní břehy Sydney a tím zlepšil dopravní podmínky.

Při náletu na město **Darwin** v roce 1942 shodilo Japonsko mnoho bomb s hmotností od 60 do 250 kg TNT. Jednalo se o první i poslední bombardování Austrálie v 2. světové válce

Organizací letních olympijských her v **Melbourne** v roce 1956 se stala Austrálie prvním státem, který hostit olympiádu na jižní polokouli.

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Cestování

Sydney Opera House, který byl dokončen v roce 1973, se stal jedním z symbolů Austrálie a památek UNESCO. Byl navržen dánským architektem Jornem Utzonem.

Požáry Black Summer v roce 2019 zasáhli většinu Austrálie, vzali hodně životů, a zničili hodně věcí

V roce 2025 byly povodně v Queenslandu kvůli silným deštům. Bylo potřeba evakuovat tisíce lidí a nejméně 30 jich zahynulo. Jedná se o nejdražší pohromu v dějinách Austrálie.

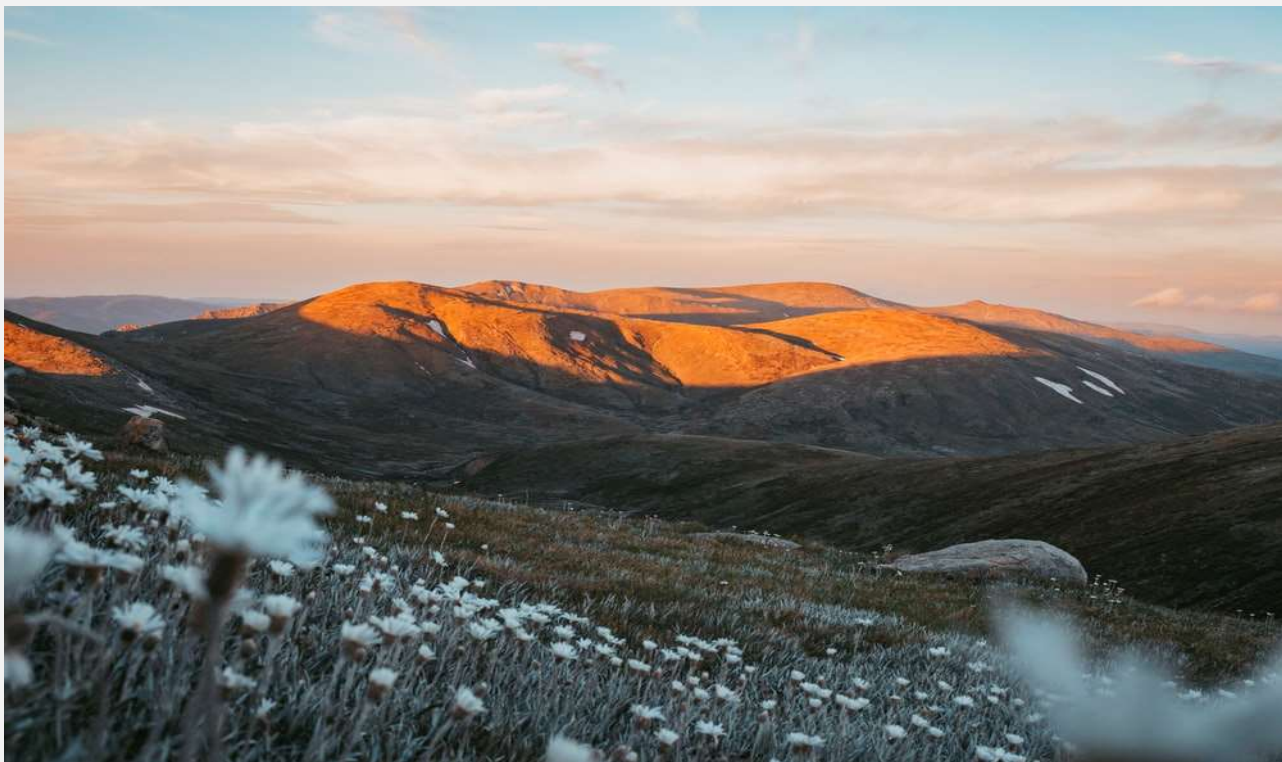

(Viktor Kondratyuk, 6.C)

Mount Kosciuszko

Je nejvyšší horou pevninské Austrálie s výškou **2228 metrů** nad mořem. Hora je někdy zahrnuta jako jeden ze sedmi vrcholů, protože je nejvyšší hora jednoho ze sedmi kontinentů. Nachází se ve státě **Nový Jižní Wales**, v jihovýchodní části této země. Není to technicky největší australský vrchol, protože sopka (Mawson Peak) na Heardově ostrově vlastněném Australií u pobřeží Antarktidy je vyšší. Zatímco Mawson Peak je politicky součástí Austrálie, geograficky je považován za Antarktidu.

Horu Kosciuszko pojmenoval polský průzkumník **Paul Strzelecki** v roce 1840 po polském kulturním a politickém hrdinovi Tadeuszi Kosciuszkovvi. Hora je součástí národního parku Kosciuszko, který zahrnuje další vrcholy v pohoří australských alp. Domorodé australské skupiny nedávno prosadili použití domorodého australského názvu pro horu, aby šel vedle koloniálního evropského jména.

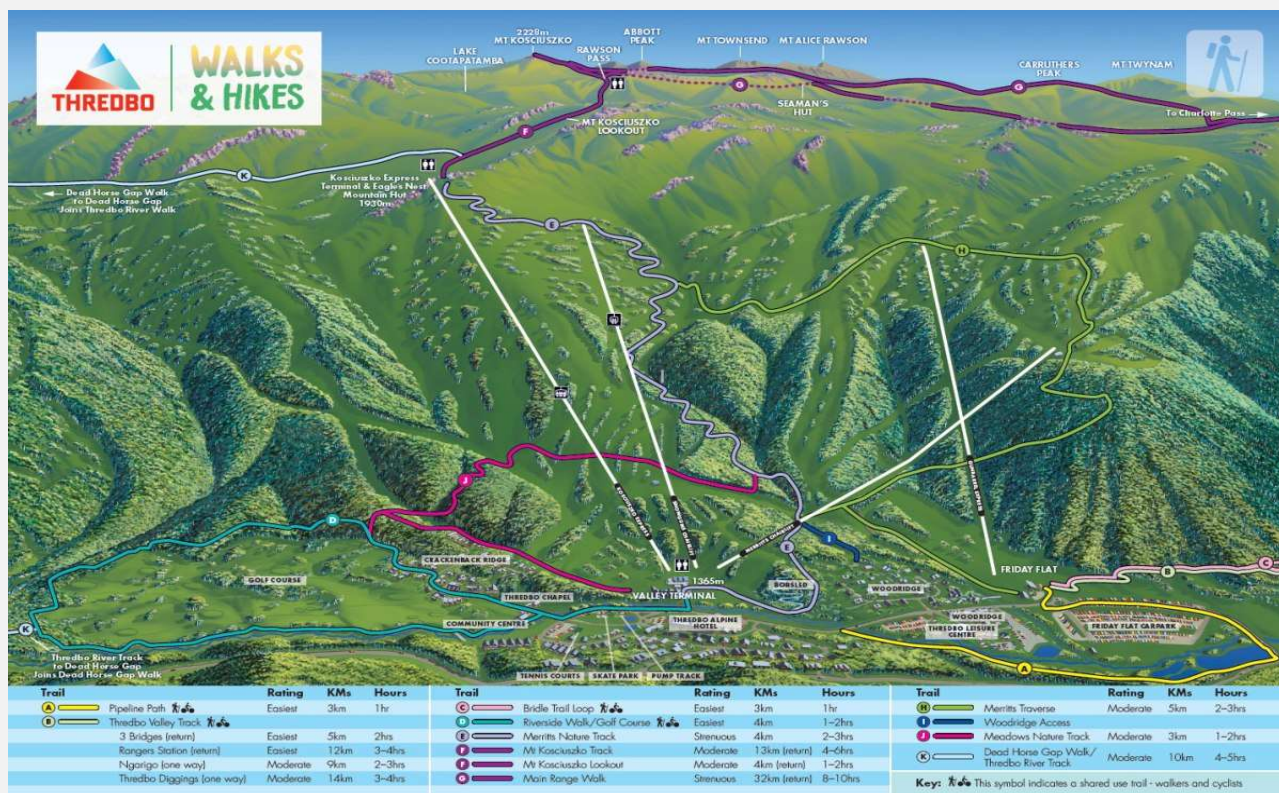
BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

 Cestování

Hora je někdy zahrnuta jako součást horolezecké výzvy **Seven Summits**, ve které horolezci překonávají nejvyšší horu na všech kontinentech. Existuje určitá kontroverze ohledně toho, zda by sedmou horou měla být Mount Kosciuszko nebo indonéský Puncak Jaya. Tato debata pochází z geografické definice kontinentů Austrálie a Oceánie. Mount Kosciuszko je nejvyšší hora Austrálie, ale když vezmeme v úvahu celou Oceánii, Puncak Jaya v Indonésii je technicky vyšší hora. Mnoho horolezců leze na obě hory, aby pokryli všechny základny.

Ve srovnání s výstupem na ostatní Seven Summits je výstup na Mount Kosciuszko relativně snadný. K dispozici je sedačková lanovka, která vyveze turisty nahoru po většinu cesty a v tomto bodě musí ujít jen 6 kilometrů, aby dosáhli vrcholu. Výlet se dá zvládnout za pár hodin. Na horu se vydávají turisté různých dovedností.

(Matěj Krytinář, 5.A)

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Cestování

Austrálie je specifická a zajímavá v mnoha ohledech, jídlo nevyjímaje.

Vegemite je hustá, černá, slaná pomazánka vyrobená z pivovarských kvasnic. Droždí je kombinováno se solí, sladovým výtažkem a rostlinným extraktem, což Vegemite dodává jedinečnou chuť, kterou nejen Australané tolik milují.

Klokaní masový koláč je jedním z nejoblíbenějších pokrmů v Austrálii, který spojuje dvě silné australské tradice: masový koláč a klokaní maso. Masový koláč (meat pie) je v Austrálii velmi populární a považuje se za „národní jídlo“.

ANZAC Biscuits jsou tradiční australské a novozélandské sušenky. Byly původně pečený a posílány vojákům během první světové války, protože byly odolné a dlouho vydržely, což z nich činilo ideální jídlo pro transport.

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Cestování

Lamingtony se poprvé objevily v Austrálii na přelomu 19. a 20. století. Jsou pojmenovány po lordu Lamingtonovi, který byl guvernérem Queenslandu. Přesný původ receptu není zcela jasný, ale existuje několik legend. Jsou považovány za národní sladkost Austrálie a často se podávají při oslavách, školních akcích a charitativních prodejích známých jako "Lamington Drives".

Lemon, Lime & Bitters je osvěžující nealkoholický nápoj, který je velmi populární v Austrálii a na Novém Zélandu. Má nasládlou citrusovou chuť s lehce hořkým podtónem díky Angostura bitters. Skládá se z Limonády (sprite nebo soda), Limetkové šťávy a Angostura bitters (bylinná tinktura s hořkou chutí)

Billy Tea je tradiční australský čaj, který si připravovali průkopníci, swagmeni (kočovní dělníci), kovbojové a zlatokopové při svých cestách buší. Název pochází z „billycan“, což byla plechová nádoba používaná k vaření vody nad ohněm.

(Klára Lašková, 5.C)

Nikoho asi nepřekvapí, že v Austrálii je národní jídlo klasické anglické „fish and chips“. Ale nenechte se zmást, vody kolem Austrálie se hemží ohromným množstvím různých druhů ryb a s čerstvým úlovkem se může jednat opravdu o kulinářskou dobrotu.

Ryba:

- hladká mouka 75 g
- vejce 1 ks
- sůl větší špetka
- pepř (čerstvě namletý)
- cukr 1 lžička
- minerální voda 125 ml
- treska (případně jiná mořská ryba) 2 filety
- citron
- jablečný ocet

Hranolky:

- brambory (oloupané) 500 g
- rostlinný olej
- sůl

Pomůcky:

- Prkénko
- Nůž
- Utěrka
- Vyšší pánev
- Vařečka
- Mísa
- Metlička
- Kuchyňský robot nebo ruční šlehač

Dejme se do toho:

Nejdříve si připravíme hranolky. Brambory si nakrájíme na silnější plátky, a potom na hranolky. Hranolky propláchneme studenou vodou, abychom je zbavili škrobu. Poté je dobře osušíme utěrkou. Právě "chips" se fritují. Do vyšší pánve nalijeme vyšší vrstvu oleje, který necháme rozpálit, a hranolky po částech smažíme dohněda. Čas od času je obrátíme. Pokud by se zdálo, že se rychle připalují, vařící olej zředíme studeným a ztlumíme teplotu. Celková doba fritování by měla být cca 15 minut. Těstíčko připravíme tak, že do mísy prosejeme hladkou mouku, přidáme cukr, sůl a pepř. Přilijeme minerální vodu a žloutek, metličkou směs krátce prošleháme. Do těstíčka dáme minerálku, protože je směs lehoučká a ryba se v ní dokonale obalí. Vedle v míse si dotuha vyšleháme jeden bílek a opatrně vmícháme k moučné směsi.

Filety omyjeme, necháme okapat a dobře osušíme, nakrájíme na plátky tlusté asi 2 cm a osolíme. Kousky ryby obalíme v těstíčku, necháme dobře okapat a vkládáme do rozpáleného oleje. Smažíme z každé strany pár minut dohněda.

A já už jen přeji dobrou chuť. (Julie Ackermannová, 7.B)

V Austrálii žije i spousta zajímavých zvířat, která u nás nepotkáme. A některá mohou být opravdu nebezpečná!

Taipan menší

Přezdívka: „fierce snake“

Druh: had

Proč je nebezpečný: má nejsilnější jed ze všech hadů na světě – jedna dávka může zabít až 100 lidí

Výskyt: vnitrozemí Austrálie, ale velmi plachý a málokdy se s ním někdo setká

Mořská vosa

Druh: medúza

Proč je nebezpečná: její jed může způsobit paralýzu, srdeční selhání a smrt během několika minut

Výskyt: tropické severní pobřeží Austrálie (zejména Queensland)

Sklípanec jedovatý

Druh: pavouk

Proč je nebezpečný: extrémně agresivní, má velmi silný neurotoxin – může být smrtelný během hodin bez lékařské pomoci

Výskyt: oblast kolem Sydney

Krokodýl mořský

Druh: krokodýl

Proč je nebezpečný: největší žijící plaz, může vážit přes tunu, je velmi agresivní, často útočí bez varování

Výskyt: severní Austrálie – řeky, pobřeží i mangrovy

Chobotnice skvrnitá Druh: chobotnice

Proč je nebezpečná: malý a nenápadný tvor, ale jeho jed (tetrodotoxin), na který neexistuje protijed, může způsobit úplné ochrnutí a smrt během minut

Výskyt: skalnaté pobřeží a odlivové bazény na jihovýchodě a severu

(Karolína Bláhová, 7.B)

Cestování v australských městech (na rozdíl mezi nimi z důvodu vzdálenosti) je celkem jednoduché.

Začneme hlavním městem Austrálie. Tím je **Canberra**. Jelikož Canberra není největší město tak zde jezdí pouze autobusy a lehká železnice. Dalším městem, které si vybavíme pod pojmem Austrálie, je **Sydney**. Město známé svou operou má 1 linku metra, 3 tramvajové linky, autobusy a přívozy. Metro je plně automatizované a ve výstavbě je další linka. Jako další městskou dopravu si představíme tu ve městě **Melbourne**. Melbourne se může pyšnit jednou z nejdelších tramvajových tratí na světě. Má 250 souvislých kilometrů tramvajových kolejí. V centru jezdí tramvaje v takzvané free zone. V této oblasti jezdí tramvaje zcela zdarma. V Melbourne jezdí i vlaky které spojují okraj s centrem a jezdí zde i autobusy. Ty doplňují vlaky a tramvaje. Jako jednu zajímavost bych řekl, že některé modernější vlaky mají otočné sedačky. Můžete si vybrat jestli chcete jet protisměru jízdy nebo po směru.

(Ondřej Kalač, 8.C)

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

 Cestování

Poznáte, kam máme namířeno?

Detektivní klub holek pátraček Případ Momotaró Díl 6.

Pátračky vzaly kluka o kus dál od domu a uhodily na něj: „Hele, jak jedeš v tom zločinu v muzeu?“ „A proč jsi minule tak zdrhal?“ „Co jste to za divnou partu?“, spustily Pátračky jedna přes druhou, aby kluka znejistily a podařilo se jim ho nachytat. Kluk nejdřív lapal po dechu, ale pak se vzpamatoval: „Divné jste spíš vy! Jaký zločin v muzeu?“ „No, počkej“, začala znovu pomaleji Mia, „jsi to přece ty, kdo před námi minule po aikidu utekl!“ „A pořád něco meleš o Japonsku“, přidala se Zuzka. „Už vím, co myslíš, ale to bylo jinak! Před vámi bych určitě neutíkal... Zdrhal jsem před řvoucí bestií“. „Myslím, že to byl d'ábel Oni“, dodal kluk tajemně. „Jaký d'ábel?!“, nechápala Zuzana. „Už jsem ho jednou potkal, skočil po mně tmě, najednou začal hrozně ječet a šel po mně!“, vysvětloval kluk. „A kde to bylo?“, zeptala se Mia vítězně. „No přece v muzeu...“, zarazil se kluk. „Aha, v muzeu“, podotkla Zuzka, „takže to muzeum přiznáváš“. „Hele, to bude nějaký omyl“, začal zase kluk sebejistě. „Jaké to bylo muzeum? Jen jedno muzeum vlastní loutku Broskevníčka, to nepopřeš!“ „A jen jedno má Oniho“, přidala se k Zuzce Mia. „Ale já nic popírat nechci, byl jsem tam. Naprosto legálně!“ vyhrkl vyslýchaný zločinec. „Víte co, pojd'te se někam posadit a vyjasnit to“, navrhla Mia. „Tak jo, mám tady místo, kde nás nikde nebude rušit a uvidíte, že žádný zločinec nejsem!“ Když Pátračky vstoupily do místnosti, kterou jim kluk ukázal, chovaly se obezřetně, mohla to být past... Ale ne, kluk si v pohodě sedl na židli a řekl, ať se také posadí, že tohle se musí vyřešit. „Jak se vlastně jmenuješ?“ „Jmenuju se Martin“, řekl kluk důstojně. „Tak Martine, já jsem Zuzka a tohle je Mia, řešíme různé detektivní případy a máme kancelář s názvem Pátračky“. „A ty, jak vidím, jsi velký fanoušek Japonska“, řekla pohotově Mia, když se rozhlédla po pokoji a uviděla výzdobu plnou japonských předmětů, od mapy Japonska přes různé repliky zbraní, jako jsou bo, katany, nunchaky či šurikeny až po japonské knihy na stolku a poličkách. „To jsem, my všichni, tedy moji rodiče a kamarádi

také připravujeme hru o Momotarovi, máme vystoupit na festivalu amatérských divadel v Chrudimi. Jsme jen malá skupina, tak zkusíme u nás doma“, vysvětlil Martin. „Tak to mi došlo, když jsem za oknem viděla ty zvláštní pohyby“, zabručela Zuzka. „Jenže to pořád nesedí“, nenechala se Mia, „i kdybys byl herec japonského divadla, můžeš být i zloděj loutek, co když jsi je chtěl do své sbírky, nebo třeba zpeněžit, abys měl na cestu do Japonska!“ „To tedy ne“, bránil se Martin, „měli jsme domluvené, že si to klasické oblečení můžeme okopírovat a ušít si podle něj vlastní kostýmy!“ „Tak to jste si pro něj měli přijít veřejně, jestli jste to měli skutečně domluvené!“, řekla suše Zuzka. „Měli... táta je náš režisér a produkční a všechno, a určitě psal do muzea, to vím jistě“. „Tak proč pak tu loutky hledali a ty jsi lezl tajně do muzea s loutkou v ranci?“, argumentovala Mia. „Proč ji hledali, to nevím“, trval na svém kluk, „ale loutku jsem šel vrátit trochu pozdě, to je pravda... Zdržel jsem se na tréninku, a pak jsem to chtěl rychle vyřídit, protože jsem potřebovali ještě tu loutku čerta... Jenže najednou zhasla všechny světla, a já viděl nějaké stíny a šepot, a pak hrozný jek, fakt děsný, tak jsem radši utekl, aby mě nedostal skutečný Oni, když jsem si půjčil jeho loutku!“ Mia a Zuzka se na sebe podívaly... „A pak jsem ho potkal ještě jednou, a to jsem i viděl hnědou srst, jak po mně jde s hrozným řevem!“, dokončil Martin. „Tak nám už je to jasné, my toho ďábla moc dobře známe!“, řekla Mia, „a věř mi, po tobě tedy rozhodně nešel...“ „Možná, že se nám ho podaří přemluvit, a ukázat ti ho!“ „Zbývá ještě vysvětlit, proč o té výpůjčce v muzeu nic nevěděli...“, dodala Zuzka. „To rozlouskneme!“, odpověděla optimisticky Mia. Chvilku si ještě povídali o tomhle divném případě, když vtom dovnitř nakoukla Martinova maminka a zeptala se, jestli mají rády čaj... právě totiž zkoušejí (pravda, trochu zjednodušený) čajový obřad... Druhý den zašly Pátračky do muzea, aby se vysvětlila poslední záhada. Pan ředitel nejdříve rozhodně popíral, že by o nějaké půjčce kostýmů, potažmo loutek něco věděl... ale pak začal vzpomínat: „No jo, mail, mail, ale já jak to nemám na papíře...“, prohledal i počítač, ale nic... „Asi to byl nějaký šum, já tady nic takového nemám!“. Ale jakmile Martin a jeho divadelní spolek vrátili Oniho bez úhony, už netrval na nějakém dalším

pátrání. Pátračky pak domluvily s Martinem na oslavu vyřešení případu posezení kde jinde než v suši restauraci, kde na Martina čekalo velké překvapení... Holky na něj čekaly před restaurací, když vtom zpoza nich vyskočil d'ábel ve slušivém kabátku... Martin leknutím cuknul, ale na denním světle a bez svého jeku už Isa nemůsobil tak děsivě! „Tak tohle je Isabela, moje mladší sestra“, představila ji Mia, „jinak známá též jako d'ábel Oni“, zasmála se. Isabela se nejdřív urazila, že si z ní utahují, ale pak dostala chuť na všechny ty dobroty, navíc Martin se trochu styděl, že ho vyděsila malá holka, tak chtěl ukázat, že se jí rozhodně nebojí... Na oplátku za pozvání na suši jim slíbil, že až dozkouší jeho soubor hru a vystoupí na festivalu, určitě je pozve, vždyť se budou vídat na aikidu a na karate. Už teď ale Pátračky dostaly odměnu za svou poctivou práci a takt, s jakým nakonec vše vyřešily... Zuzka dostala balíček pravého japonského matcha čaje, Isa panenku kokeši do sbírky a Mia další přírůstek na svůj pátračský náramek.

KONEC PŘÍPADU

(Mariana Eichlová, 6.A)

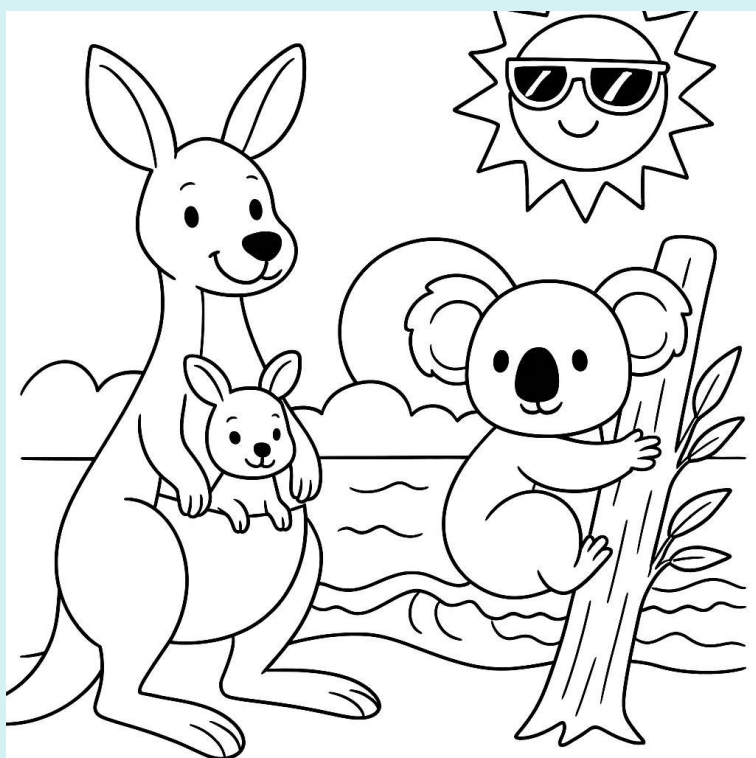
BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Pro nejmenší

Dokážeš zodpovědět náš kvíz? S odpověďmi ti pomůže případně paní učitelka. 😊

1. Jaké zvíře žije v Austrálii a nosí mládě v kapse?

- A) Pes
- B) Klokán
- C) Slon

2. Co je hlavní město Austrálie?

- A) Sydney
- B) Canberra
- C) Melbourne

3. Který slavný dům vypadá jako plachetnice?

- A) Dům z perníku
- B) Opera v Sydney
- C) Zámek s věží

4. Co najdeš v moři u Austrálie?

- A) Velký korálový útes
- B) Ledové kry
- C) Písečné duny

5. Kde se slaví Vánoce v horku a někdy i na pláži?

- A) V Austrálii
- B) Na Severním pólu
- C) V Alpách

Umíš nakreslit žraloka?

BAIAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Společenská rubrika

V Austrálii mají svátky obdobné jako v Evropě. Jeden je však jiný a významný právě a jen pro Austrálii.

Den Austrálie

Den Austrálie se slaví 26. ledna. V tento den v roce 1788 připlulo z Velké Británie celkem 11 lodí. Byli na nich vojáci, námořníci a hlavně vězni, pro které už v Británii nebylo dost místa. Kapitán vystoupil na břeh, zapíchl stožár do země, dal na něj britskou vlajku a řekl, že od této chvíle země patří britské královně.

Zatímco někteří obyvatelé Austrálie tento den slaví, původní domorodci, kterým byla země ukradena, pořádají protesty a den nazývají Den smutku nebo Den invaze. V tenhle den se konají ohňostroje, jsou zavřené školy, obchody a děti mají volno, dávají se ceny jako třeba Australan roku.

Když je svátek náhodou o víkendu, děti dostanou prázdniny jiný den, aby o ně nepřišly. To je celkem super, no ne? 😊

Takhle by mohla vypadat ZŠ Balabenka, kdyby byla v Austrálii v tento svátek!

(Lýdie Hnilicová, 5.A)

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Společenská rubrika

V rámci této rubriky se zaměříme i na novinku – dozvíme se něco o tanci.

Latinskoamerické tance

Latinskoamerické tance mají název podle zemí odkud pocházejí neboli ze zemí latinské Ameriky. Jsou silně emočně nabité. Latinskoamerické tance se dají tančit v páru, sólově a skupinově. V dnešní době je více tanečnic než tanečníků, a proto se tancuje především v dívčích skupinách. Brazilská samba, americký jive, španělské paso doble, kubánská čača a rumba jsou latinskoamerické tance.

Samba

Samba původem z Afriky se ovšem rozvíjela v Brazílii a k Brazílii je také připisována. Brazilskou sambu stále podle tradice tančí na brazilských karnevalech. Tam je tančena formou průvodu. Na parketu je pro sambu typický „sambový pohup“. Samba je energická, a i když se zdá že je velice rychlá máme tu ještě dva rychlejší tance.

Jive

Jive pochází z jihu USA. Původní verze se smísila se swingem a rock and rollem. Často se uvádí že jive je nejrychlejší z latinskoamerických tanců, ale odborníci ví že ještě rychlejší je paso doble. Člověk musí mít dobrou tělesnou kondici a o to větší, když tančí v tanečních botách, na kterých mají i chlapi podpatek. Je svižný. Hodně se v tanci zvedají kolena. Aby tanečníci a tanečnice stíhali rychlost hudby musí dělat menší kroky.

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Společenská rubrika

Paso doble

Paso doble je čistě španělské. kde se i v tanci inspirovali býčími zápasy. Paso doble je velice rázné. Ráznost tanečníci vyjadřují pohyby prstů, zápěstí a jako v každém tanci výrazem v tváři podle dané nálady tance a v soutěžích i podle pravidel. Je to nejrychlejší tanec ze všech latinskoamerických a standartních tanců. Hlavní vyvrcholení se nazývá „koruna“. V překladu název znamená „dvojitý krok“. Z pohledu diváka sice vypadá pomaleji, ale tanečníci ani tanečnice to nemají snadné.

Čača

Čača správně psáno „cha-cha“ je rychlá, rázná a především důrazná. Jak říkají trenéři: „Hlavně ostrá kolena!“. Cha-cha pochází z Kuby, kde vznikla v minulém století. Cha-cha se počítá na 4 doby-raz, dva, tři, čača, raz, dva, tři, čača... je jeden z nejsnazších tanců na naučení. Je snadný na počítání a umět si odpočítat doby je v tanci zásadní

Rumba

Rumba je v první řadě tanec intimní a něžný. Říká se, že je to lidový kubánský tanec. Na rumbu působily africké a španělské tance. Vznikla na Kubě. Je nejpomalejší latinskoamerický tanec a klade důraz na druhou a čtvrtou dobu. Jen pro představu v Jivu se sice kolena zvedají vysoko pořád, ale nejvíce na druhou a čtvrtou dobu, a to se dá nazvat „důrazem“. Je to velice oblíbený latinskoamerický tanec.

Latinskoamerické tance jsou energické a rytmické. S výjimkou paso doble jsou to tance šťastné a podle místa a důvodu proč se tančí jsou to tance oslavné. Z pohledu diváka má tanečník dělat daleko méně kroků, ale opak je pravdou a tanečníci a tanečnice se musí naučit velice dobrému balanci a ani na fyziku nesmí zapomenout. Samba je z pohledu tanečníků dobrá v ohledu, že kdybych

se podívat na obecnost či na soutěží soupeře/ky, tak to taneční pohyby dovolí, protože jsou spíše vymyšleny z pohledu diváka než na předek těla. U jivu je těžké udržet hlavu v nějaké pozici. Člověku jedou nohy, ruce a hlava jinak a je důležité v tancích též ani na hlavu se nedá zapomenout. Paso doble je „naštvané“ je tedy nejdůležitější výraz. Paso doble není tanec, u kterého by člověk potřeboval myslet na diváky. Čača je rázná a u točení, které je rychlé často dívkám obličej zakryjí vlasy. Rumba je sice pomalá, ale aby divák měl hezkou podívanou, měli by se tanečníci dívat tak, aby to sedělo k příběhu tance např.: do země, na horu nebo sice do hlediště, ale zastřeně, aby to vypadalo jako, že tam žádní diváci nejsou. Ukázky tanců si lze jednoduše najít na YouTube.

(Nela Kökerčená, 7.B)

BALAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Austrálie je země sportu. Sport je zde součástí každodenního života – děti sportují ve škole i po škole, dospělí běhají, plavou nebo hrají týmové hry. A když je víkend? Celá země sedí u televize nebo fandí na stadionu!

Oficiální „národní sport“ Austrálie sice není zákonem daný, ale za neoficiální národní sport se považuje kriket a také australský fotbal (AFL), který má obrovskou základnu fanoušků.

Zajímavé je, že každý australský stát fandí trochu jinému sportu. Například v Melbourne milují australský fotbal, zatímco v Sydney je populárnější rugby, které se hraje ve dvou verzích: Rugby League a Rugby Union. Austrálie hostí jeden ze čtyř největších světových turnajů: Australian Open. Díky teplému klimatu a oceánu je plavání velmi oblíbené, a Australané v něm patří ke světové špičce.

Slavní australští sportovci

Austrálie dala světu mnoho vynikajících sportovců. Tady je pár z nich:

Cathy Freeman – atletka, která získala zlatou medaili na olympiádě v Sydney 2000. Stala se symbolem jednoty pro celý národ.

Ian Thorpe – slavný plavec, který má pět olympijských zlatých medailí. Přezdívá se mu „Thorpie“.

Don Bradman – legenda kriketu, považovaný za nejlepšího hráče všech dob.

Spolupracovali

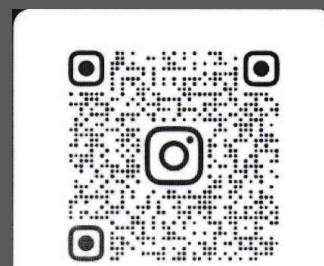
Na vydání tohoto čísla **BALAnews** spolupracovali:

Aneta Ženatá (9.A), Ondřej Kalač (8.C), Aneta Nečipirová (8.C), Karolína Bláhová (7.B), Julie Ackermannová (7.B), Nela Kökerčená (7.B), Julie Poláková (7.D), Mariana Eichlová (6.A), Viktor Kondratyuk (6.C), Lýdie Hnilicová (5.A), Matěj Krytinář (5.A), Klára Lašková (5.C) a další ...

Vaše reakce, nápady a připomínky si rádi přečteme na emailu redakce@zsbalabenka.cz

Bez písemného svolení vydavatele (ZŠ Na Balabence) je zakázáno jakékoliv užití části nebo celku díla, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem (mechanickým nebo elektronickým) v českém nebo jiném jazyce.

Všechna vydání novin naleznete na: <https://www.zsbalabenka.cz/zakladni-skola/skolni-noviny/>

Název tisku: BALAnews

Periodicita: měsíčník

Vydává: ZŠ Na Balabence, nám. Na Balabence 800, 190 00 Praha 9

Náklad: 10 tisků, online na www.zsbalabenka.cz/zakladni-skola/skolni-noviny/

Datum vydání: 25.4.2025

Kontakt: redakce@zsbalabenka.cz

BA LAnews

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ A MŠ NA BALABENCE

Písemné a obrazové zdroje

Online zdroje:

ChatGPT

education.nationalgeographic.org

<https://danceart.cz/tanecni-blog/co-jsou-latinskoamericke-tance>

<https://topdanceprague.cz/latinsko-americke-a-standardni-tance/>

<https://epochaplus.cz/hlavni-mesto-canberra-australskou-metropoli-se-stala-vesnice-o-parcislech/>

<https://www.tsvoila.cz/standardni-a-latinsko-americke-tance-pary.php>

<https://www.railjournal.com/policy/public-transport-key-to-canberras-mobility-future/>

<https://www.donsmaps.com/snowieskos.html>

<https://fresh.iprima.cz/fish-chips>

Obrazové zdroje:

https://www.livingstone.cz/upload/responsive/kraken/fotogalerie/Fotogalerie-zeme/Australie-zeme/Novy_Zeland/Novy-Zeland-2.jpg

<https://www.livingstone.cz/upload/responsive/kraken/info-o-zemich/australie/Novy-Zeland-hlavicka-02.jpg>

https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcS6XET776GM0zTxlWSkrUF5QI3QjipD_8AF8g&s

<https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQ0GhMsTOVrdsAL0YOGNwazY9nW3ab0ExtKiw&s>

<https://www.lonelyplanet.cz/prispevky/clanky/8-nejlepsich-mist-na-novem-zelandu>

<https://ptcbr.org.wordpress.com/wp-content/uploads/2022/08/screenshot-2022-08-23-215306.png?w=567>

<https://www.railjournal.com/wp-content/uploads/2020/09/Canberra-light-rail.jpg>
<https://www.donsmaps.com/images17/snowiesIMGP0403.jpg>

https://www.instagram.com/krdo.ba/p/C_frYCVs6jl/?locale=ar-en&hl=en

<https://www.mundo.cz/krokodyl-morsky>

https://www.arachne.org.au/01_cms/details.asp?viewMode=printable&ID=2425

<https://medium.seznam.cz/clanek/tomi-forik-neviditelni-zabijaci-morska-vosa-irukandji-ohniva-meduza-aj-bolestiva-bodnuti-mohou-koncit-smrti-99718>

<https://zoom.iprima.cz/priroda/taipan-mensi-nejjedovatejsi-had-423121>